

اولین تراز جهانی شکر ۱۸-۲۰۱۷ و سایه سنگین مازاد بر بازار

۱۹ ژوئن ۲۰۱۷

نشریه بین المللی شکر و شیرین کننده‌ها
(Folights)

قراردادهای آتی شکرخام نیویورک در هفته گذشته به پایین‌ترین سطح خود طی ۱۶ ماه اخیر رسید و احتمال بازگشت مازاد شکر در سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر/سپتامبر) افزایش یافته است. تایید محدودیت‌های وارداتی چین و واردات اندک هند، تا حدودی باعث این رکود شدند. در واقع، پیش‌بینی‌ها بر این هستند که قیمت‌های آتی شکر پس از دو سال سیر صعودی، برای اولین بار در یک دوره هفت ماه رو به نزول گذاشتند. پس از سپتامبر ۲۰۱۵ تا هفته منتهی به ۲ می، رکورد حدود ۳۰۰,۰۰۰ قرارداد در ماه اکتبر سال گذشته ثبت شد که پس از افول خوش‌بینی‌های بازار، تعداد آنها در هفته‌های اخیر به مرز ۶۳۰۰۰ قرارداد رسیده است.

تراز فصلی جهانی شکر

(۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

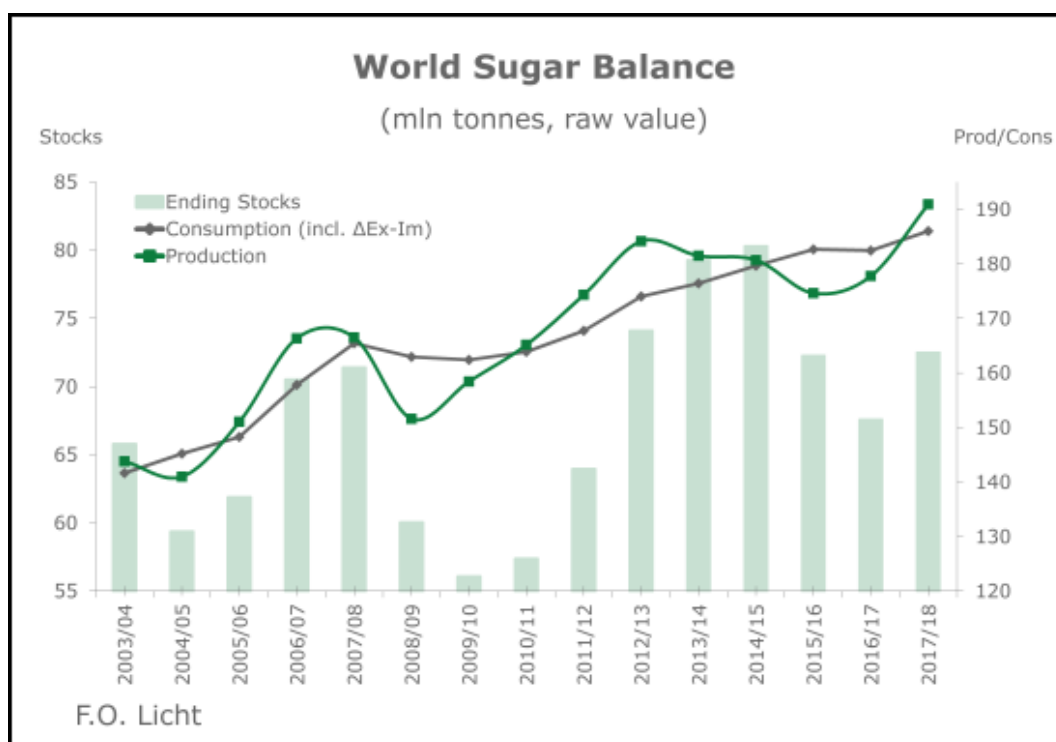
جولای/سپتامبر			آوریل/ژوئن			ژانویه/مارس			اکتبر/دسامبر			شرح
۲۰۱۸	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۸	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۸	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۵	
۹۰,۴۶۵	۸۳,۳۰۷	۸۷,۰۵۶	۱۰۸,۱۱۱	۱۰۲,۵۵۸	۱۰۷,۵۵۳	۹۰,۷۵۷	۹۲,۱۶۳	۹۵,۲۹۳	۶۷,۵۸۵	۷۲,۲۷۱	۸۰,۳۱۳	ذخایر اول دوره
۳۲,۴۹۴	۳۲,۹۲۳	۳۲,۹۰۱	۲۸,۶۴۷	۲۶,۲۵۸	۲۴,۴۳۴	۶۱,۸۶۵	۵۴,۷۳۳	۵۷,۷۲۸	۶۷,۹۴۸	۶۳,۸۶۹	۵۹,۵۷۵	تولید
۱۷,۸۲۳	۱۷,۶۹۹	۱۸,۴۵۳	۱۶,۲۴۶	۱۶,۲۰۲	۱۶,۷۹۵	۱۶,۱۲۸	۱۵,۶۵۵	۱۶,۰۱۶	۱۷,۸۹۴	۱۷,۲۸۶	۱۷,۷۷۱	واردات
۴۸,۷۲۵	۴۷,۶۶۰	۴۷,۵۸۴	۴۵,۷۷۹	۴۴,۸۱۵	۴۴,۴۷۶	۴۴,۳۹۶	۴۳,۳۶۸	۴۳,۲۶۸	۴۵,۴۷۵	۴۴,۶۶۸	۴۴,۴۳۰	مصرف*
۱۹,۵۵۳	۱۸,۶۸۳	۱۸,۵۵۶	۱۶,۷۶۰	۱۶,۸۹۶	۱۷,۲۵۰	۱۶,۲۴۳	۱۶,۶۲۴	۱۸,۲۱۵	۱۷,۱۹۵	۱۶,۵۹۵	۱۷,۹۳۵	صادرات
۷۲,۵۰۳	۶۷,۵۸۵	۷۲,۲۷۱	۹۰,۴۶۵	۸۳,۳۰۷	۸۷,۰۵۶	۱۰۸,۱۱۱	۱۰۲,۵۵۸	۱۰۷,۵۵۳	۹۰,۷۵۷	۹۲,۱۶۳	۹۵,۲۹۳	ذخایر پایان دوره

(*) باقیمانده تراز

در نتیجه، ارزش قراردادهای آتی جولای برای شکرخام در ۱۶ ژوئن گذشته به ۱۳,۲۹ سنت در هر پوند کاهش یافت که پایین‌ترین سطح قیمت پس از فوریه ۲۰۱۶ بوده و نشان‌دهنده کاهش ۳۸ درصدی نسبت به رقم ۲۱,۴۹ سنت به ازای هر پوند در ۶ فوریه (حدود سه ماهه قبل) است. این مبلغ در مقایسه با قیمت‌ها در اکتبر ۲۰۱۶ که به بالاترین سطح خود طی چهار ساله گذشته (یعنی ۲۳,۹۰ سنت در هر پوند) رسیده بود حدود ۴۵ درصد کاهش نشان می‌دهد. معاملات آتی شکر سفید نیز کاهش قابل توجهی را متحمل شدند بطوری که قیمت قرارداد ماه آگوست برای تاریخ ۱۴ ژوئن، به ۳۹۵ دلار در هر تن رسید که نشان‌دهنده کاهش ۳۰ درصدی

نسبت به بالاترین سطح قیمتی سه ماهه (۵۶۴،۹۰ دلار در هر تن در ۲۲ فوریه) و ۳۶ درصد پایین تر از اوج قیمت ۶۱۹ دلار در هر تن سال ۲۰۱۶ (منتهی به ۲۹ سپتامبر) است.

این گزارش، اولین چشم انداز کامل از تراز کشورها در فصل آتی را ارائه می‌دهد لیکن پیش از این، تصویری ماهانه از مازاد سال ۱۸-۲۰۱۷ (پس از فوریه) را محاسبه و منتشر کرده بودیم. البته این گزارش هنوز هم با عدم اطمینان بالایی برای کشورهای تولیدکننده شکر نیشکری در نیمکره شمالی روبرو است چرا که عملیات برداشت فصل ۱۷-۲۰۱۶ تنها در برخی کشورهای این منطقه پایان رسیده است. با این حال، در حال حاضر مشاهده وضعیت تولیدکنندگان نیشکری نیمکره جنوبی (مانند برزیل) و تولیدکنندگان شکر چغندری جهان، امکان ارائه یک چشم انداز اولیه را فراهم می‌کند.

یادآور می‌شود که F.O.Licht، معادل شکر چغندریایی که به محصول نهایی شکر کریستالی^۱ تبدیل نشده را در برآوردهای تولید شکر خود به حساب نمی‌آورد (مثلاً مقادیر شکر قابل استحصال از چغندری که برای اتانول سوختی مورد استفاده قرار گرفته است). لذا این مسئله می‌تواند دلیل اختلاف گزارشات این نشریه با آمارهای برخی از انجمن‌های شکر و ارقام رسمی اتحادیه اروپا باشد. بعلاوه تمام اطلاعات ارقام تولید برحسب ارزش خام ارائه شده‌اند و برای تبدیل به ارزش سفید می‌توان از ضریب ۰/۹۲ استفاده نمود.

ممکن است عنوان شود که پیش‌بینی‌های تولید ما براساس سال زراعی هر کشور ارائه شده است در حالی که اینگونه نیست و مقادیر محاسبه شده جهت پیش‌بینی تراز شکر جهانی برای هر کشور بر مبنای یک دوره زمانی

^۱ - crystal sugar

متحده الشكل (اکتبر/سپتامبر) می باشد چرا که این نکته، پیش شرط پیش بینی های مربوط به تغییر موجودی (یعنی مازاد/کسری) در طول یک سال است.

اطلاعات فعلی حاکی از آن است که تولید جهانی شکر در سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر/سپتامبر) می تواند به رکورد ۱۹۱ میلیون تن برسد که ۱۳,۲ میلیون تن بیشتر از تولید فصل حاضر است. تولید بیشتر در اروپا، آسیا و آفریقا، عامل اصلی این افزایش خواهد بود.

تراز شکر جهانی

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن ارزش خام)

شرح	۲۰۱۳/۱۴	۲۰۱۴/۱۵	۲۰۱۵/۱۶	۲۰۱۶/۱۷	۲۰۱۷/۱۸
ذخایر اول دوره	۷۴۲۴۵,۰	۷۹۲۸۶,۱	۸۰۳۱۲,۵	۷۲۲۷۱,۱	۶۷۵۸۵,۲
تولید	۱۸۱۴۹۳,۹	۱۸۰۷۰۴,۳	۱۷۴۶۳۶,۲	۱۷۷۷۸۲,۷	۱۹۰۹۵۳,۳
واردات	۶۳۸۸۵,۲	۶۳۹۶۶,۴	۶۹۰۳۵,۰	۶۶۸۴۱,۸	۶۸۰۹۱,۳
مصرف	۱۷۵۷۰۹,۵	۱۷۸۵۵۴,۴	۱۷۹۷۵۷,۴	۱۸۰۵۱۱,۷	۱۸۴۳۷۵,۳
صادرات	۶۴۶۲۸,۵	۶۵۰۸۹,۹	۷۱۹۵۵,۲	۶۸۷۹۸,۷	۶۹۷۵۱,۴
ذخایر پایان دوره	۷۹۲۸۶,۱	۸۰۳۱۲,۵	۷۲۲۷۱,۱	۶۷۵۸۵,۲	۷۲۵۰۳,۱
+/- تولید	-۲,۶۶۷,۷	-۷۸۹,۶	-۶,۰۶۸,۱	۳,۱۴۶,۵	۱۳,۱۷۰,۶
% تغییر تولید +/-	-۱,۴۵	-۰,۴۴	-۳,۳۶	۱,۸۰	۷,۴۱
+/- مصرف	۴۰,۳۰,۶	۲,۸۴۴,۹	۱,۲۰۳,۰	۷۵۴,۳	۳,۸۶۳,۶
% تغییر مصرف +/-	۲,۳۵	۱,۶۲	۰,۶۷	۰,۴۲	۲,۱۴
نسبت ذخیره به مصرف	۴۵,۱۲	۴۴,۹۸	۴۰,۲۰	۳۷,۴۴	۳۹,۳۲
مازاد/کسری جهانی	۵۰,۴۱,۱	۱۰,۲۶,۴	-۸,۰۴۱,۴	-۴,۶۸۵,۹	۴,۹۱۷,۹

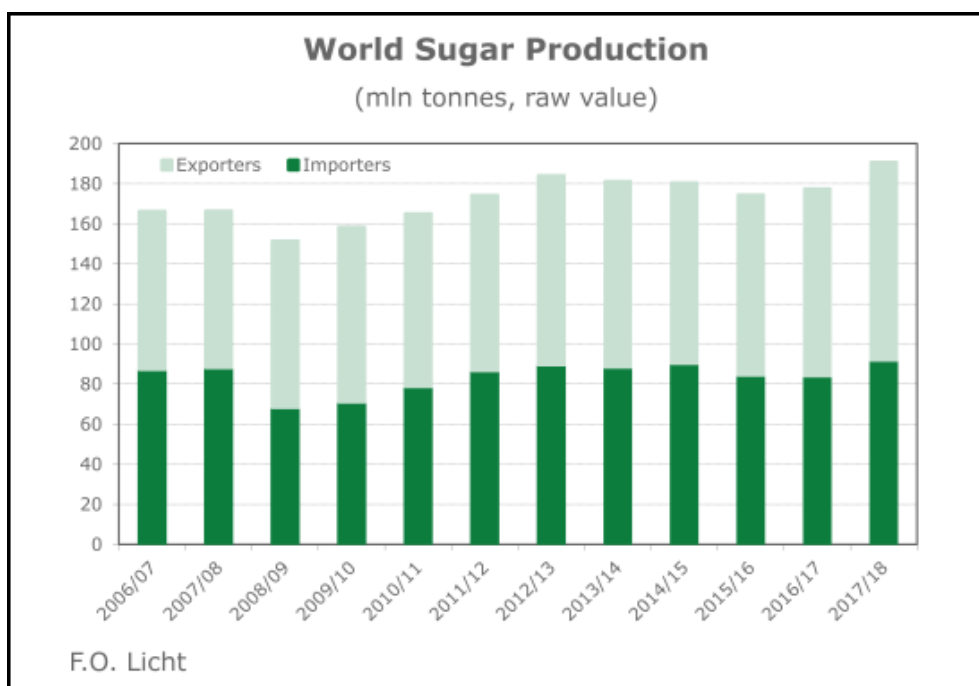
توجه: ارقام ممکن است بدلیل گرد شدن تغییر مختصر داشته باشند. مصرف شامل مصرف نامرئی هم می شود.

۴,۹ میلیون تن مازاد سال ۲۰۱۷-۱۸ در پی ۴,۷ میلیون تن کسری سال ۲۰۱۶-۱۷

پیش بینی می شود افزایش تولید جهانی در سال آینده، بیش از حد کافی خواهد بود و پس از دو سال متوالی کسری تراز، این موضوع باعث بازگشت بازار جهانی به مازاد خواهد شد، با این حال انتظار می رود مصرف ظاهری در سال ۲۰۱۷-۱۸ معادل ۳,۹ میلیون تن رشد داشته باشد. بنابراین، برآورد می شود بازار شکر از کسری ۴,۷ میلیون تنی شکر جهانی در سال ۲۰۱۶-۱۷ به مازاد ۴,۹ میلیون تنی در سال آینده منتهی شود. این شامل ۱,۷ میلیون تن شکر مصرف نامرئی (در مفهوم ما، تفاوت بین صادرات جهانی و واردات جهانی) سال ۲۰۱۷-۱۸ نیز هست.

به طور کلی، بیشترین افزایش تولید سال ۲۰۱۷-۱۸ در آسیا دیده می شود. تولید شکر این منطقه با افزایش ۸,۷ میلیون تن نسبت به سال قبل، به رقم ۶۸,۸ میلیون تن می رسد. افزایش قابل ملاحظه فوق بدلیل بهبود شرایط تولید ناشی از خشکسالی در برخی کشورها و همچنین افزایش سطح زیرکشت محصول به دنبال قیمت بالای

شکر در دوره اخیر است. انتظار می‌رود که تولید شکر در اروپا نیز به میزان قابل توجهی افزایش یابد و کل تولید این منطقه در فصل جدید به ۳۳,۳ میلیون تن برسد که از تولید ۳۰,۴ میلیون تن سال قبل بیشتر است. لغو سهمیه‌های تولید شکر در اتحادیه اروپا، میزان تولید در این منطقه را افزایش خواهد داد، لازم بذکر است که سطح زیرکشت چغندر قند در روسیه و اوکراین نیز افزایش داشته است. ممکن است آفریقا نیز با افزایش قابل توجه ۱ میلیون تنی (بر روی کاغذ) تولید شکر مواجه باشد، این رشد در صورتی تحقق خواهد یافت که رفع مشکلات آسیاب‌های جدید در اسیوبی با پیش‌بینی‌های بهبودی خشکسالی در آفریقای جنوبی و سوازیلند همراه باشد. تولید شکر آمریکای شمالی و مرکزی در سال ۲۰۱۷-۱۸ می‌تواند به ۲۲,۸ میلیون تن برسد که ۰,۴ میلیون تن بیشتر از فصل حاضر خواهد بود. تولید شکر آمریکای جنوبی در سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر/سپتامبر) در حد ۴۷,۷ میلیون تن (در مقایسه با ۴۷,۶ میلیون فصل حاضر) خواهد بود چرا که انتظار می‌رود تولید شکر برزیل بدون تغییر باقی بماند. نهایتاً، تولید شکر اقیانوسیه به ۵,۶ میلیون تن می‌رسد که کمی بیشتر از تولید ۵,۵ میلیون تنی سال قبل است.

اروپا

تولید شکر اروپا ممکن است در سال ۲۰۱۷-۱۸ افزایش قابل توجهی داشته باشد که ناشی از افزایش قابل ملاحظه سطح زیرکشت محصول در اتحادیه اروپا، روسیه و اوکراین می‌باشد.

بازار شکر اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۷-۱۸ وارد دوره جدیدی می‌شود، زیرا کشاورزان این منطقه برای اولین بار پس از پنج دهه، بدون مواجهه با محدودیت‌های سهمیه‌ای بازاریابی اقدام به کشت محصول نمودند. تجزیه و تحلیل‌های کشورهای نشان می‌دهند که سطح زیرکشت در ۱۹ کشور تولیدکننده چغندر قند این اتحادیه، در مجموع حدود ۱۶٪ افزایش یابد. افزایش سطح زیرکشت چغندر قند می‌تواند تولید شکر چغندری اروپا را به

بالاترین سطح پس از سال ۲۰۰۵-۰۶ برساند. در حال حاضر تولید شکر چغندری اروپا در حدود ۲۰ میلیون تن پیش‌بینی شده است که ۲,۹ میلیون تن (یا ۱۷٪) بیشتر از تولید سال قبل است.

روسیه در سال ۲۰۱۶-۱۷ به رکورد تولید ۶,۷ میلیون تن شکر رسید. سطح زیرکشت برای برداشت محصول در سال ۲۰۱۷-۱۸ تقریباً ۵٪ رشد خواهد داشت که در صورت اجازه دادن شرایط آب و هوایی برای فرآوری کل محصول، میزان تولید شکر این کشور به بالاترین سطح خود تاکنون می‌رسد. در حال حاضر ما در این مورد با احتیاط عمل کرده و تولید سال ۲۰۱۷-۱۸ را نسبت به سال قبل، بدون تغییر در نظر می‌گیریم. در دوره زراعی که از اواخر ماه ژوئن شروع شده و تا اوایل ماه مارس ادامه دارد همواره این خطر وجود دارد که شرایط آب و هوایی نامناسب باعث شود بخشی از محصول غیر قابل بازیافت گردد.

کشاورزان اوکراینی، سطح زیرکشت چغندر سال ۲۰۱۷-۱۸ خود را به حدود ۳۱۳۰۰۰ هکتار رساندند که ۷٪ افزایش نسبت به سال قبل نشان می‌دهد. صادرات قوی سال ۲۰۱۶-۱۷ تاثیر قابل توجهی بر روی تولیدکنندگان محلی داشته و منجر به گسترش سطح زیرکشت و افزایش سرمایه‌گذاری برای بازسازی کارخانجات شکر و بهبود کیفیت محصول آنها شد. اگرچه پیش‌بینی می‌شود که تعداد کارخانجات عملیاتی در سال ۲۰۱۷-۱۸، از ۴۲ واحد سال قبل به ۴۵ تا ۴۷ مورد برسد لیکن شرایط نامساعد آب و هوایی در فصل بهار می‌تواند منجر به کاهش عملکردها شود. لذا احتمالاً میزان تولید در فصل جدید در سطح ۲,۲ میلیون تن بدون تغییر باقی خواهد ماند. تولید شکر **ترکیه** در سال ۲۰۱۶-۱۷ افزایش یافته و به ۲,۸ میلیون تن می‌رسد که علت آن، افزایش ۱۸ درصدی سطح زیرکشت همراه با عملکرد بسیار بالای محصول است. انتظار می‌رود که تولید سال ۲۰۱۷-۱۸ در سطح سال قبل پایدار باشد.

آفریقا

انتظار می‌رود تولید شکر آفریقا در سال ۲۰۱۷-۱۸ از ۱۱/۷ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷ به ۷/۷ میلیون تن افزایش یابد که این رشد تا حدود زیادی به دلیل افزایش قابل ملاحظه تولید در مصر، بهبود خشکسالی در آفریقای جنوبی و افزایش چشمگیر تولید در اتیوپی است.

در **آفریقای جنوبی**، سال شکر (اکتبر/سپتامبر) به دو دوره برداشت محصول تقسیم می‌شود که شامل اواخر دوره برداشت سال ۲۰۱۷ و بخش بهتر آن در اوایل دوره زراعی سال ۲۰۱۸ می‌باشد. انتظار می‌رود میزان تولید شکر در سال زراعی بومی ۲۰۱۷ به دلیل بهبود آسیب‌های ناشی از خشکسالی سال‌های گذشته، افزایش یابد و این بدان معنی است که تولید از ۱,۹ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷ (اکتبر/سپتامبر) به رقم ۲,۱ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ افزایش یابد.

تولید شکر چغندری **مصر** در حال افزایش است زیرا دولت سرمایه‌گذاران در این بخش را تشویق می‌کند. در حال حاضر توسعه کارخانجات موجود، کل تولید شکر سالانه این کشور را با همراهی سرمایه‌گذاران خارجی برای احداث کارخانجات چغندری جدید، به ۲,۶ میلیون تن افزایش داده است. زمانبندی شروع فعالیت یکی از

آنها برای سال ۱۷-۲۰۱۶ بوده است. با توجه به کمبود اخیر شکر و بمنظور جلوگیری از تکرار آن، دولت قیمت نیشکر را به شدت افزایش داده است لذا به نظر می‌رسد تولید شکر نیشکری در مقایسه با سال گذشته نیز افزایش یابد. در مجموع موقتاً پیش‌بینی می‌شود که میزان تولید به ۲,۸ میلیون تن افزایش یابد. با وجود تاخیرهای متعدد، در نهایت پروژه توسعه گسترده اتیوپی به ثمر نشست. کارخانه شکر عمر کوراز دو، یکی از چهار کارخانه شکری است که تحت پروژه توسعه شکر عمر کوراز ساخته شده و تولید آزمایشی خود را در ماه مارس آغاز کرده است. شرکت دولتی شکر اتیوپی اعلام کرده است که "انتظار می‌رود این کارخانه پس از انجام برخی اقدامات اصلاحی، طی چند ماه آینده وارد مدار تولید شود". براین اساس، این کارخانه که ظرفیت طراحی شده آن، آسیاب روزانه ۱۲۰۰۰ تن نیشکر می‌باشد، عملیات خرد کردن نیشکر را با توان روزانه ۶۰۰۰ تا ۶۵۰۰ تن آغاز کرده است. پیش‌بینی می‌شود در بهره‌برداری با ظرفیت کامل از کارخانه، سالانه ۲۵۰ هزار تن شکر به همراه ۲۸ میلیون لیتر اتانول تولید شود. بعید به نظر می‌رسد که این اتفاق به زودی در فصل ۱۸-۲۰۱۷ رخ دهد، از این‌رو تخمین زده می‌شود که کل تولید شکر این کشور بدلیل توسعه در سایر مناطق، از ۰,۶ میلیون تن سال گذشته به ۰,۸ میلیون تن افزایش یابد.

تولید، مصرف و ذخایر شکر تصفیه شده

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	تولید جهانی	مصرف*	ذخایر پایان دوره	ذخایر به مصرف %
۲۰۰۸-۰۹	۱۵۱,۶۰۳	۱۶۱,۸۳۲	۶۰,۰۴۵	۳۷,۱۰
۲۰۰۹-۱۰	۱۵۸,۴۴۸	۱۶۲,۳۵۰	۵۶,۱۳۹	۳۴,۵۸
۲۰۱۰-۱۱	۱۶۵,۱۸۴	۱۶۲,۶۵۰	۵۷,۴۴۶	۳۵,۳۲
۲۰۱۱-۱۲	۱۷۴,۳۴۹	۱۶۸,۰۳۶	۶۴,۱۵۷	۳۸,۱۸
۲۰۱۲-۱۳	۱۸۴,۱۶۲	۱۷۱,۶۷۹	۷۴,۲۴۵	۴۳,۲۵
۲۰۱۳-۱۴	۱۸۱,۴۹۴	۱۷۵,۷۱۰	۷۹,۲۸۶	۴۵,۱۲
۲۰۱۴-۱۵	۱۸۰,۷۰۴	۱۷۸,۵۵۴	۸۰,۳۱۳	۴۴,۹۸
۲۰۱۵-۱۶	۱۷۴,۶۳۶	۱۷۹,۷۵۷	۷۲,۲۷۱	۴۰,۲۰
۲۰۱۶-۱۷	۱۷۷,۷۸۳	۱۸۰,۵۱۲	۶۷,۵۸۵	۳۷,۴۴
۲۰۱۷-۱۸	۱۹۰,۹۵۳	۱۸۴,۳۷۵	۷۲,۵۰۳	۳۹,۳۲

* شامل مقادیر ثبت نشده

آمریکای شمالی و مرکزی

تخمین زده می‌شود تولید شکر در آمریکای شمالی و مرکزی به ۲۲,۸ میلیون تن افزایش یابد که از ۲۲,۵ میلیون تن سال گذشته بیشتر است. آمریکا و مکزیک و گواتمالا بزرگترین تولیدکنندگان این منطقه می‌باشند.

پیش‌بینی می‌شود تولید شکر ایالات متحده در سال ۲۰۱۷-۱۸ با اندکی تنزل، از حدود ۸ میلیون تن امسال به ۷,۹ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ کاهش یابد. برآوردها نشان می‌دهند که تولید شکر چغندری فصل جدید در حد ۴,۵ میلیون تن ثابت بماند. درصد خسارت چغندرقندهای انبار شده در سال ۲۰۱۶-۱۷ بسیار زیاد بوده است و انتظار می‌رود که در فصل جدید به حالت عادی باز گردد. با این حال، سطح زیرکشت در حدود ۲,۵٪ کمتر از فصل گذشته است. پیش‌بینی می‌شود تولید شکر نیشکری در سال ۲۰۱۷-۱۸ با حدود ۰,۱ میلیون تن کاهش، به رقم ۳,۴ میلیون تن برسد.

انتظار می‌رود تولید شکر گواتمالا در فصل جدید از ۲,۹ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷ به ۳ میلیون تن افزایش یابد. به نظر می‌رسد که بهبود عملکرد نیشکر (پس از افت آن در سال جاری)، تولید آنرا افزایش دهد. صنعت شکر کوبا فصل آسیاب ۲۰۱۶-۱۷ را با تولید حدود ۱,۹ میلیون تن به پایان رسانده است که تقریباً ۱۹ درصد بیشتر از تولید ۱,۶ میلیون تنی سال گذشته (شرایط خشکسالی) است. طبق معمول، این رقم کمتر از پیش‌بینی تولید بیش از ۲ میلیون تن پیش از برداشت آزکوبا^۳ است. شرایط مناسب آب و هوایی ممکن است میزان تولید سال ۲۰۱۷-۱۸ را به سطح اولیه مورد انتظار برای این فصل افزایش دهد. با توجه به اینکه عملیات خردکردن نیشکر در مکزیك، مراحل نهایی خود را طی می‌کند انتظار می‌رود تولید شکر این کشور در سال ۲۰۱۶-۱۷ به حدود ۶,۲ میلیون تن برسد. عملکرد نیشکر در این فصل تقریباً ۲ درصد کاهش یافته و نرخ استحصال شکر نیز پایین‌تر است. در حال حاضر میزان تولید سال ۲۰۱۷-۱۸ را مشابه سطح تولید سال قبل در نظر گرفته‌ایم.

آمریکای جنوبی

برآورد می‌شود تولید شکر آمریکای جنوبی در سال ۲۰۱۷-۱۸ به رقم ۴۷,۷ میلیون تن برسد که بالاتر از تولید ۴۷,۶ میلیون تن امسال است.

تولید سال تراز ۲۰۱۷-۱۸ برزیل در منطقه جنوب مرکزی (CS) به دو دوره تقسیم می‌شود که شامل انتهای دوره برداشت ۲۰۱۷-۱۸ (کل محصول تولیدی بعد از اول اکتبر) و شروع برداشت سال ۲۰۱۸-۱۹ بعدی (کل محصول تولیدی تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۸) می‌باشد. بنابراین، تولید سال تراز ۲۰۱۷-۱۸ بستگی زیادی به برداشت محصول نیمه اول فصل برداشت بومی ۲۰۱۸-۱۹ دارد که پیش‌بینی آن در این زمان دشوار است.

تولید جهانی شکر به تفکیک مناطق (۱۰۰۰ تن، ارزش خام - اکتبر / سپتامبر)

۱۸/۲۰۱۷	۲۰۱۶/۱۷	۲۰۱۵/۱۶	۲۰۱۴/۱۵	۲۰۱۳/۱۴	شرح
۲۰.۰۰۵	۱۷.۱۳۱	۱۵.۰۹۴	۱۹.۱۴۷	۱۷.۱۲۳	اتحادیه اروپا
۳۳.۳۳۶	۳۰.۴۳۲	۲۶.۰۳۲	۲۹.۹۳۸	۲۷.۷۴۸	اروپا
۱۲.۷۱۴	۱۱.۶۸۵	۱۰.۸۹۷	۱۱.۳۳۶	۱۱.۲۹۴	آفریقا
۲۲.۸۴۷	۲۲.۴۸۶	۲۲.۲۴۷	۲۲.۶۷۳	۲۲.۲۲۸	آمریکای شمالی و مرکزی
۴۷.۶۵۷	۴۷.۵۵۴	۴۸.۳۱۵	۴۲.۳۹۴	۴۷.۴۵۲	آمریکای جنوبی
۶۸.۷۸۷	۶۰.۱۲۰	۶۱.۷۷۰	۶۸.۸۵۳	۶۸.۴۷۱	آسیا
۵.۶۱۲	۵.۵۰۶	۵.۳۷۷	۵.۵۱۱	۴.۳۰۲	اقیانوسیه
۱۹۰.۹۵۳	۱۷۷.۷۸۳	۱۷۴.۶۳۶	۱۸۰.۷۰۴	۱۸۱.۴۹۴	جمع کل

توجه: اختلاف احتمالی جمع اعداد، بدلیل رند شدن آنها می باشد

بطور کلی، احتمالاً حجم نیشکر در سال ۲۰۱۸ آتی بواسطه کشت مجدد اصلاحی نیشکر سال قبل تقویت شده است، این در حالی است که نرخ احیاء مزارع و کشت مجدد، چندین سال متوالی پایین بود. با این حال، کاهش سریع قیمت شکر خام (و در صورت تداوم)، ممکن است به تخصیص مجدد نیشکر از تولید شکر به تولید اتانول در سال آینده منجر شود. براساس سال زراعی (آوریل/مارس)، این می تواند باعث کاهش تولید شکر از ۴۰.۸ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶ به حدود ۳۹.۵ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ شود. بر مبنای دوره اکتبر/سپتامبر، احتمالاً میزان تولید در حدود ۴۰.۱ میلیون تن خواهد بود.

پیش بینی شده است تولید شکر کلمبیا از ۲.۳ میلیون تن امسال به بیش از ۲.۴ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ افزایش یابد. با این حال، احتمال می رود تولید شکر آرژانتین مشابه سال ۱۷-۲۰۱۶ در سطح ۲.۱ میلیون تن باقی بماند. عملیات آسیاب نیشکر در آرژانتین معمولاً در ماه مه آغاز می شود و در ماه نوامبر/دسامبر به پایان می رسد، این بدان معنی است که تولید ۱۸-۲۰۱۷ نوامبر/دسامبر آرژانتین عمدتاً بعنوان تولید محصول سال بومی ۲۰۱۸ تلقی می شود در حالیکه شرایط اقلیمی کلمبیا بگونه ای است عملیات خرید کردن نیشکر در کل طول سال میسر است.

آسیا

به نظر می رسد تولید شکر آسیا در سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۶۸.۸ میلیون تن برسد که از تولید ۶۰.۱ میلیون تنی امسال بیشتر است. در صورت تحقق این امر، تولید شکر این قاره به رکورد تولید سه فصل قبل خواهد رسید. هند به دلیل بهبود بارندگی های موسمی سال ۲۰۱۶ و قیمت های بالای نیشکر، انتظار دارد شاهد افزایش قابل توجهی در تولید شکر برای سال آینده باشد. این امر پس دو سال متوالی خشکسالی در سالهای ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵، به کاشت محصول سال ۱۸-۲۰۱۷ کمک کرده است و انتظار می رود که سطح زیرکشت و میزان تولید در دو

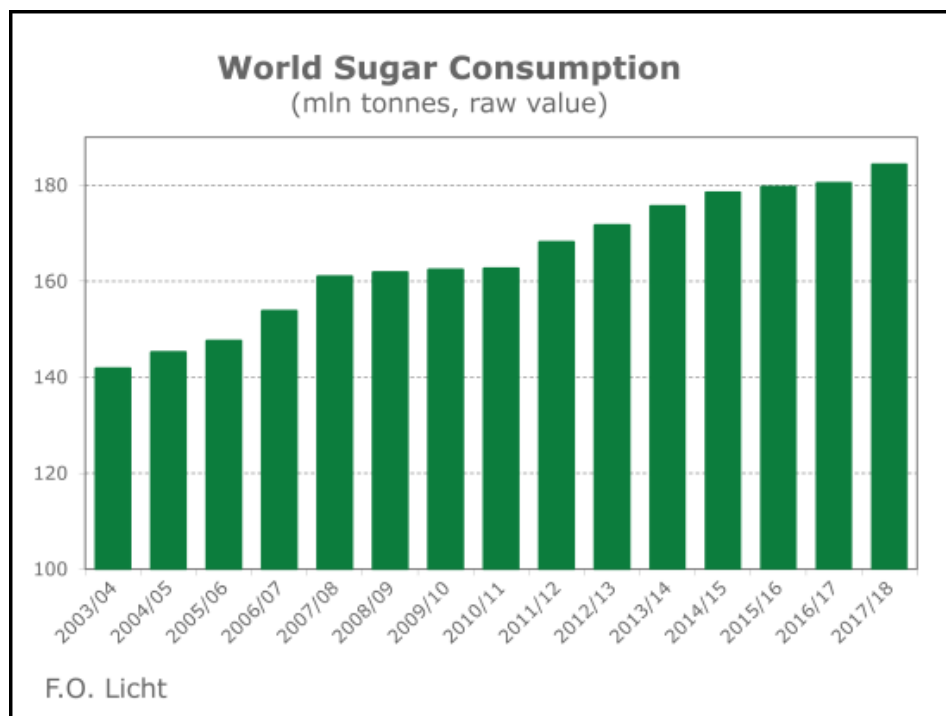
منطقه مهاراشترا و کارناتاکا (دو استان از سه استان بزرگ تولیدکننده شکر) به شرایط قبل باز گردد. با در نظر گرفتن ثبات تولید شکر در استان اوتارپرادش، انتظار می‌رود تولید شکر این کشور در سال ۲۰۱۷-۱۸ با ۴,۴ میلیون تن افزایش نسبت به سال قبل، به رقم ۲۶,۵ میلیون تن (۲۴,۴ میلیون تن ارزش سفید) برسد. با این حال فصل موسمی ۲۰۱۷ خوب، برای پتانسیل تولید آینده این کشور بسیار مهم خواهد بود.

تولید شکر **تایلند** در سال ۲۰۱۶-۱۷ بدلیل محتوای بیشتر قند در نی (و به رغم کاهش حجم نیشکر خرد شده از ۹۴ میلیون تن به ۹۳ میلیون تن)، با اندکی افزایش از ۱۰ میلیون تن سال قبل آن به حدود ۱۰,۳ میلیون تن رسید. خشکسالی که تا سال ۲۰۱۶ ادامه یافت همواره عامل بازدارنده‌ای برای تولید بود اما وجود بارندگیها منجر به بهبود چشم انداز تولید شکر در آینده شده است. علاوه بر بهبود شرایط آب و هوایی، منابع صنعت اظهار داشتند که قیمت‌های خوب شکر در سال گذشته نیز، کشاورزان را به کشت بیشتر نیشکر برای سال بعد ترغیب نموده است. بنابراین در حال حاضر تصور می‌کنیم که میزان تولید شکر با بهبود قابل توجه به ۱۲ میلیون تن برسد که بالاترین رقم تولید این کشور تاکنون خواهد بود.

انتظار می‌رود سطح زیرکشت نیشکر چین در سال ۲۰۱۷-۱۸ به میزان قابل توجهی افزایش یابد زیرا قیمت‌های بالای نیشکر و شکر در طول سال ۲۰۱۶-۱۷ باعث ایجاد روحیه بهتر کشاورزان در این زمینه شده است. به عنوان مثال، قیمت حمایتی هر تن نیشکر در بزرگترین استان تولیدکننده این کشور (یعنی گوانجی^۴)، از ۴۴۰ یوان در سال ۲۰۱۵-۱۶ و اندکی کمتر از ۴۰۰ یوان سال قبل آن به ۵۰۰ یوان در سال ۲۰۱۶-۱۷ افزایش یافته است. بعلاوه، دولت گوانجی پرداخت یارانه‌های کشاورزان نیشکری به مبلغ ۸۶۹ دلار در هر هکتار، برای بذر، ماشین آلات کشاورزی، مالچ پاشی و کوددهی را آغاز کرده است. این بخشی از برنامه دولت مرکزی است که بر اساس آن، ظرفیت برنامه پنج ساله ۲۰۱۶-۲۰۲۰ تولید شکر کشور را به ۱۶,۳ میلیون تن (۱۵ میلیون تن، ارزش سفید) افزایش می‌دهد. چشم انداز قیمت و در نتیجه تولید داخلی نیز می‌تواند از معرفی مقررات ویژه واردات شکر برای سه سال سود ببرد. فرض می‌کنیم که افزایش سطح زیرکشت و سیاست‌های حمایتی دولت می‌تواند منجر به افزایش ۲ میلیون تنی در تولید شکر نسبت به سال گذشته و رسیدن به سطح ۱۲,۱ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ شود.

اقیانوسیه

تخمین زده می‌شود تولید شکر **اقیانوسیه** در سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر/سپتامبر) به ۵,۶ میلیون تن برسد که پیشتر از این تولید ۵,۵ میلیون تنی سال قبل است.

پیش بینی می‌شود که تولید شکر استرالیا در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۵,۴ میلیون تن برسد که از رقم ۵,۳ میلیون تن سال قبل پیشی گرفته است. معمولاً برداشت محصول در استرالیا در ماه مه/ژوئن شروع می‌شود، فعالیت فرآوری محصول در ماه جولای در مقیاس وسیع صورت گرفته و تا ماه اکتبر ادامه دارد و پس از آن، حجم تولید تا پایان فصل برداشت کاهش قابل ملاحظه پیدا می‌کند. بنابراین بخشی از محصول تولیدی تراز سال ۲۰۱۷-۱۸ در سال جاری و بخش بهتر آن در برداشت سال ۲۰۱۸ خواهد بود.

مصرف جهانی شکر به تفکیک مناطق

(۱۰۰۰ تن، ارزش خام - اکتبر / سپتامبر)

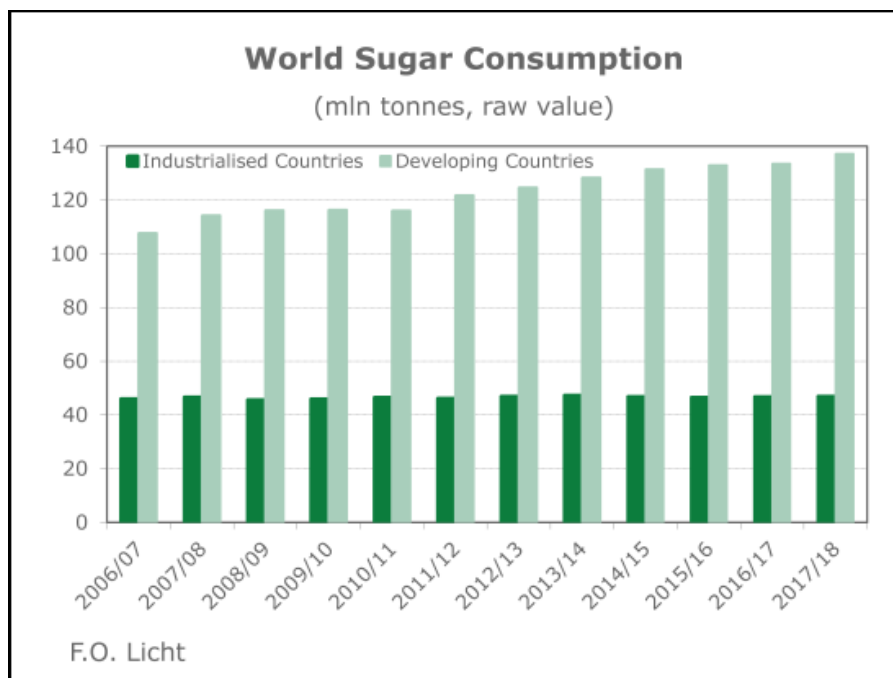
شرح	۲۰۱۳/۱۴	۲۰۱۴/۱۵	۲۰۱۵/۱۶	۲۰۱۶/۱۷	۲۰۱۷/۱۸
اتحادیه اروپا	۱۹,۲۸۶	۱۹,۲۲۸	۱۸,۶۸۵	۱۸,۶۳۹	۱۸,۶۴۰
اروپا	۳۱,۲۴۵	۳۱,۱۹۵	۳۰,۹۵۵	۳۱,۰۴۸	۳۱,۰۱۳
آفریقا	۱۹,۵۹۴	۲۰,۳۵۷	۲۱,۰۴۴	۲۱,۴۷۳	۲۱,۹۶۳
آمریکای شمالی و مرکزی	۲۰,۶۵۹	۲۰,۷۸۳	۲۰,۹۹۸	۲۱,۳۴۲	۲۱,۵۲۲
آمریکای جنوبی	۲۱,۱۱۳	۲۰,۶۰۶	۱۹,۹۹۵	۱۹,۹۴۹	۲۰,۳۰۴
آسیا	۸۱,۳۹۰	۸۳,۹۰۷	۸۵,۰۶۸	۸۵,۰۰۵	۸۷,۸۷۹
اقیانوسیه	۱,۷۰۹	۱,۷۰۶	۱,۶۹۸	۱,۶۹۵	۱,۶۹۵
جمع کل	۱۷۵,۷۱۰	۱۷۸,۵۵۴	۱۷۹,۷۵۷	۱۸۰,۵۱۲	۱۸۴,۳۷۵

توجه: اختلاف احتمالی جمع اعداد، بدلیل رند شدن آنها می‌باشد.

بهبود تولید شکر در کشورهای صنعتی

بنظر می‌رسد تولید شکر در کشورهای صنعتی طی سال ۱۸-۲۰۱۷ از رقم ۴۳,۷ میلیون تن سال قبل به ۴۶,۸ میلیون تن افزایش یابد که عمدتاً به دلیل افزایش تولید در اروپا است. در صورت تحقق این امر، تولید این گروه از کشورها نسبت به دو سال گذشته حدود ۷,۱ میلیون تن (یا ۱۸٪) افزایش خواهد داشت. پیش‌بینی می‌شود تولید شکر کشورهای در حال توسعه نیز در فصل آینده به طور قابل توجهی افزایش یابد که تا حدود زیادی دلیل افزایش تولید در هند، تایلند و چین می‌باشد و می‌تواند تولید شکر این گروه از کشورها با ۱۰ میلیون تن افزایش نسبت به سال قبل، در مجموع به رقم بی‌سابقه ۱۴۴,۲ میلیون تن برسد.

انتظار می‌رود تولید شکر در کشورهای وارد کننده به رکورد ۹۱,۶ میلیون تن افزایش یابد، لازم بذکر است این رقم در سال گذشته به پایین‌ترین سطح خود طی شش سال اخیر (یعنی ۸۳,۷ میلیون تن) رسیده بود. تولید شکر در کشورهای صادرکننده نیز ممکن است به میزان قابل توجهی افزایش یافته و از ۹۴,۱ میلیون تن سال قبل به ۹۹,۴ میلیون تن برسد.

تقاضای جهانی شکر در سال ۱۸-۲۰۱۷ چگونه خواهد بود؟

برآورد شده است که مصرف جهانی شکر در سال ۱۷-۲۰۱۶ با رشدی در حدود ۰,۴ درصد مواجه باشد که پایین‌تر از رشد ۰,۷ درصدی فصل گذشته است. همانطور که در گزارشات قبلی اشاره شد شکر در سراسر جهان تحت تاثیر حملات مربوط به اثرات نامطلوب آن بر سلامت انسان قرار گرفته است. پرتغال به همراه آفریقای جنوبی (برای اقدام در اواخر سال جاری)، آخرین کشورهایی هستند که اخیراً به لیست کشورهای وضع‌کننده مالیات بر روی نوشیدنیهای شیرین‌شده اضافه شده‌اند. در گزارش آگوست ۲۰۱۶ عنوان شد که دولت در مورد مالیات

پیشنهادی، اول آوریل را به عنوان تاریخ شروع وضع مالیات سودا اعلام نموده که این موضوع برای اولین بار در قاره آفریقا ثبت شده است، لیکن در این تاریخ اقدامی صورت نگرفت. قانون پرداخت مالیات ۲۰ درصدی در مورد نوشابه‌های غیرالکلی در آفریقای جنوبی قرار است در اواخر امسال اجرایی شود، در این خصوص، "جزئیات نهایی و قوانین تصویب شده‌اند".

هرچند رای دهندگان در شهر سنتافه نیومکزیکو، ماه گذشته پیشنهاد مالیات ۲ درصدی برای هر اونس سودا را رد کردند لیکن انگیزه برای وضع این مالیات‌ها در ایالت‌های ایالات متحده در حال رشد است. این مالیات‌ها در برکلی (کالیفرنیا) و ناواهو برقرار شده‌اند و در فیلادلفیا، پنسیلوانیا در اول ژانویه اجرایی شد. علاوه بر این، این قوانین در رای‌گیری ۸ نوامبر ۲۰۱۶ در چهار شهر دیگر (سان فرانسیسکو، اوکلند و آلبانی در کالیفرنیا؛ بولدر در کلرادو) تصویب شدند. کوک‌کانتی، ایلینوی (شیکاگو) اخیراً پیگیر موضوع هستند و در حال حاضر در ایالت‌های آلاباما و ماساچوست مورد بحث قرار دارد. نهایتاً اینکه شورای شهر سیاتل^۵ در پنجم ژوئن، به وضع مالیات ۱,۷۵ درصدی برای توزیع نوشیدنی‌های شیرین شده با شیرین کننده‌های انرژی‌زا رای داد لیکن نوشیدنی‌های حاوی کمتر از ۴۰ کالری شکر در هر ۱۲ اونس محصول را از پرداخت این مالیات معاف کردند. این هشتمین اقدامی است که پس از سال ۲۰۱۴ در ایالات متحده به تصویب رسیده است.

در اروپا، مجلس بریتانیا در اواخر ماه آوریل وضع مالیات بر روی نوشیدنی‌های شیرین شده با شکر را از اول آوریل ۲۰۱۸ تصویب کرد. جورج اسبرن^۶، نخست وزیر سابق، در سال گذشته وضع مالیات بحث برانگیزی را برای مبارزه با چاقی اعلام کرد. وضع مالیات دو آستانه دارد: ۱/۱۸ پوند (GBP)^۷ برای هر لیتر نوشابه‌های غیر الکلی با بیش از ۵ گرم شکر در هر ۱۰۰ میلی لیتر و ۰/۲۴ پوند در هر لیتر برای نوشابه‌هایی با بیش از ۸ گرم در هر ۱۰۰ میلی لیتر.

با توجه به وضع مالیات، به نظر می‌رسد این اقدامات در نهایت روی مصرف این نوشیدنی‌ها تاثیر داشته باشد. به عنوان مثال، وضع مالیات ۱ سنت برای هر اونس در برکلی، هزینه یک بطری ۲ لیتری کوکاکولا را از \$ ۱,۶۹ به \$ ۲,۳۷ افزایش می‌دهد (فرض بر این است که مالیات بر توزیع کنندگان، به مصرف کنندگان منتقل می‌شود). اگر کشورهای در حال توسعه همانند هند و تایلند بخواهند در زمینه این قبیل مالیات‌ها اقدام کنند این افزایش قیمت حتی بیشتر از این خواهد بود چرا که انعطاف‌پذیری قیمت تقاضا در کشورهای در حال توسعه بیشتر از کشورهای صنعتی است.

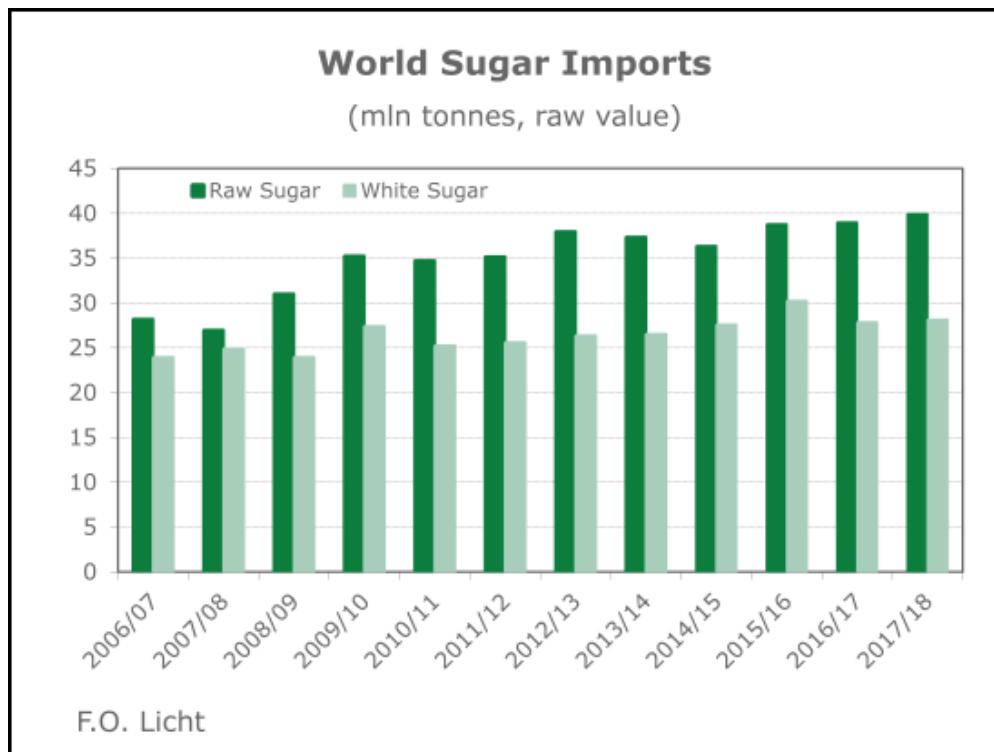
بعلاوه، تولیدکنندگان مواد غذایی و نوشیدنی‌ها به طور قابل توجهی از میزان شکر مصرفی در محصولات خود خواهند کاست تا هم خواسته مصرف کنندگان برای محصولات سالم‌تر را تامین کنند و هم از پرداخت مالیات‌های فوق ذکر جلوگیری نمایند.

۵ - Seattle City Council

۶- George Osborne

۷ - Great Britain Pounds (GBP)

بعلاوه، رشد جمعیت و رشد اقتصادی از محرک‌های اصلی مصرف شکر جهانی است چرا که در واقع معمولاً رشد استاندارد زندگی به مصرف بیشتر فرآورده‌های غذایی حاوی مقادیر زیادی شکر (مانند لبنیات، نوشابه و غیره) منجر می‌شود. علاوه بر این، معمولاً کاهش درآمدی تقاضای شکر در کشورهای کم درآمد بالاتر است بطوری که با افزایش سطح درآمد در این کشورها، مقدار مصرف بیشتر افزایش می‌یابد.

در حال حاضر انتظار می‌رود که میزان مصرف شکر جهانی در سال ۲۰۱۷-۱۸ با ۲,۱٪ افزایش به ۱۸۴,۴ میلیون تن برسد. این رقم در مقایسه با سال گذشته در حدود ۳,۹ میلیون تن افزایش یافته است. ثبات مصرف در سال ۲۰۱۶-۱۷ تا حد زیادی مربوط به کاهش چشمگیر مصرف در هند (بعنوان بزرگترین مصرف‌کننده شکر در جهان، از ۲۷ میلیون تن به ۲۶,۳ میلیون تن) بوده است. انتظار می‌رود که این میزان در سال ۲۰۱۷-۱۸ تغییر یابد و میزان مصرف به ۲۷,۵ میلیون تن افزایش یابد.

یک دلیل مهم برای کاهش مصرف شکر در هند، تغییرات چشمگیر اقتصادی طی ماه نوامبر بود که منجر به کاهش قابل ملاحظه فروش داخلی گردید. واقعیت دیگر این است که قیمت‌های داخلی شکر از ۳۴ روپیه در ابتدای فصل ۲۰۱۶-۱۷ به ۴۰ روپیه در اواسط فصل قبل افزایش یافت و مجدد به حدود ۳۷ روپیه در زمان نوشتن این گزارش رسید. با توجه به این که کاهش قیمتی تقاضای شکر در یک کشور در حال توسعه مانند هند بسیار بالاتر از کشورهای صنعتی مانند ژاپن، ایالات متحده و یا آلمان است، به نظر منطقی است که فرض شود میزان مصرف در این فصل تحت تأثیر قیمت‌ها قرار گرفته است. به همین ترتیب، کاهش بیشتر مورد انتظار در قیمت‌های داخلی به افزایش شدید تولید احتمالی در فصل آینده مرتبط می‌شود.

تراز جهانی شکر: کشورهای در حال توسعه

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	ذخایر اول دوره	تولید	واردات	مصرف	واردات	ذخایر پایان دوره
۲۰۰۸/۰۹	۵۲.۶۶۲	۱۱۳.۷۴۳	۳۵.۹۹۹	۱۱۶.۰۹۷	۴۳.۸۷۲	۴۲.۴۳۶
۲۰۰۹/۱۰	۴۲.۴۳۶	۱۲۰.۶۷۰	۴۳.۲۸۶	۱۱۶.۳۰۲	۴۷.۹۶۴	۴۲.۱۲۶
۲۰۱۰/۱۱	۴۲.۱۲۶	۱۲۹.۳۱۳	۳۸.۸۰۴	۱۱۵.۹۸۶	۵۰.۳۳۴	۴۳.۹۲۲
۲۰۱۱/۱۲	۴۳.۹۲۲	۱۳۱.۶۴۶	۴۱.۸۴۱	۱۲۱.۷۲۱	۴۷.۶۹۱	۴۷.۹۹۸
۲۰۱۲/۱۳	۴۷.۹۹۸	۱۴۱.۵۳۷	۴۵.۴۹۴	۱۲۴.۶۱۶	۵۴.۷۲۵	۵۵.۶۸۸
۲۰۱۳/۱۴	۵۵.۶۸۸	۱۴۱.۴۰۰	۴۵.۰۵۴	۱۲۸.۲۷۸	۵۲.۴۵۵	۶۱.۴۰۹
۲۰۱۴/۱۵	۶۱.۴۰۹	۱۳۷.۱۶۷	۴۵.۶۲۳	۱۳۱.۴۹۹	۵۲.۰۶۸	۶۰.۶۳۲
۲۰۱۵/۱۶	۶۰.۶۳۲	۱۳۴.۹۷۶	۵۰.۸۹۵	۱۳۲.۹۸۷	۵۸.۹۶۰	۵۴.۵۵۶
۲۰۱۶/۱۷	۵۴.۵۵۶	۱۳۴.۱۳۰	۴۹.۹۶۲	۱۳۳.۵۱۸	۵۴.۷۴۶	۵۰.۳۸۵
۲۰۱۷/۱۸	۵۰.۳۸۵	۱۴۴.۱۶۱	۵۱.۱۳۴	۱۳۷.۲۰۸	۵۴.۱۴۲	۵۴.۳۳۰

آخرین مورد و مهمتر از همه، دولت مرکزی در روز ۱ فوریه در بودجه سال ۱۸-۲۰۱۷ (آوریل/مارس) اعلام کرد که یارانه خود را برای فروش شکر به فقرا حذف خواهد کرد. این اقدام در نهایت با حفظ برخی از یارانه‌ها برای فقیرترین فقرا تعدیل شد.

تراز جهانی شکر: کشورهای صنعتی

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	ذخایر اول دوره	تولید	واردات	مصرف	واردات	ذخایر پایان دوره
۲۰۰۸/۰۹	۱۸.۷۳۶	۳۷.۸۶۰	۱۸.۹۲۸	۴۵.۷۳۵	۱۲.۱۸۱	۱۷.۶۰۹
۲۰۰۹/۱۰	۱۷.۶۰۹	۳۷.۷۷۸	۱۹.۳۴۸	۴۶.۰۴۸	۱۴.۶۷۵	۱۴.۰۱۳
۲۰۱۰/۱۱	۱۴.۰۱۳	۳۵.۸۷۲	۲۱.۱۲۷	۴۶.۶۶۳	۱۰.۸۲۴	۱۳.۵۲۴
۲۰۱۱/۱۲	۱۳.۵۲۴	۴۲.۷۰۳	۱۸.۹۲۴	۴۶.۳۱۵	۱۲.۶۷۷	۱۶.۱۵۹
۲۰۱۲/۱۳	۱۶.۱۵۹	۴۲.۶۲۵	۱۸.۸۲۸	۴۷.۰۶۳	۱۱.۹۹۳	۱۸.۵۵۷
۲۰۱۳/۱۴	۱۸.۵۵۷	۴۰.۰۹۴	۱۸.۸۳۲	۴۷.۴۳۲	۱۲.۱۷۴	۱۷.۸۷۷
۲۰۱۴/۱۵	۱۷.۸۷۷	۴۳.۵۳۷	۱۸.۳۴۴	۴۷.۰۵۶	۱۳.۰۲۲	۱۹.۶۸۰
۲۰۱۵/۱۶	۱۹.۶۸۰	۳۹.۶۶۰	۱۸.۱۴۰	۴۶.۷۷۰	۱۲.۹۹۵	۱۷.۷۱۵
۲۰۱۶/۱۷	۱۷.۷۱۵	۴۳.۶۵۳	۱۶.۸۸۰	۴۶.۹۹۴	۱۴.۰۵۳	۱۷.۲۰۰
۲۰۱۷/۱۸	۱۷.۲۰۰	۴۶.۷۹۲	۱۶.۹۵۷	۴۷.۱۶۸	۱۵.۶۰۹	۱۸.۱۷۳

- اختلاف جزئی ممکن است بخاطر رند کردن اعداد باشد.

به طور مشابه، پیش‌بینی شده است که افزایش سالانه قیمت‌های داخلی شکر در چین (از حدود ۴۸۰۰ یوان سال گذشته به اوج خود یعنی ۷.۲۰۰-۷.۳۰۰ یوان در اواخر ماه نوامبر)، میزان مصرف آن را تحت تاثیر قرار داده است. در حالی که قیمت‌های شکر به حدود ۶۲۵۰۰ یوان در هر تن بازگردانده شده است اما هنوز هم به طور قابل توجهی بالاتر از سطح قیمت سال قبل می‌باشد.

تراز جهانی شکر: کشورهای واردکننده

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	ذخایر پایان دوره	واردات	مصرف	واردات	تولید	ذخایر اول دوره
۲۰۰۸/۰۹	۳۱،۱۱۰	۱۰،۲۹۰	۱۱۹،۵۹۳	۵۰،۳۰۹	۶۸،۱۵۱	۴۲،۵۳۳
۲۰۰۹/۱۰	۳۰،۱۳۱	۱۰،۰۸۱	۱۱۹،۴۵۲	۵۷،۷۲۴	۷۰،۸۳۰	۳۱،۱۱۰
۲۰۱۰/۱۱	۳۰،۶۰۶	۱۳،۳۵۱	۱۱۹،۵۱۱	۵۴،۸۲۸	۷۸،۵۱۰	۳۰،۱۳۱
۲۰۱۱/۱۲	۳۴،۸۸۰	۱۳،۵۶۷	۱۲۴،۰۴۸	۵۵،۳۹۶	۸۶،۴۹۳	۳۰،۶۰۶
۲۰۱۲/۱۳	۴۲،۷۰۸	۱۳،۶۴۴	۱۲۶،۸۸۸	۵۸،۹۹۱	۸۹،۳۷۰	۳۴،۸۸۰
۲۰۱۳/۱۴	۴۳،۷۵۵	۱۵،۱۰۸	۱۳۰،۵۹۶	۵۸،۶۳۳	۸۸،۱۱۷	۴۲،۷۰۸
۲۰۱۴/۱۵	۴۵،۳۰۱	۱۳،۶۸۳	۱۳۳،۴۰۷	۵۸،۷۰۶	۸۹،۹۳۰	۴۳،۷۵۵
۲۰۱۵/۱۶	۴۱،۳۸۴	۱۵،۸۸۳	۱۳۵،۱۴۱	۶۳،۰۰۲	۸۴،۱۰۵	۴۵،۳۰۱
۲۰۱۶/۱۷	۳۶،۲۷۱	۱۴،۴۰۱	۱۳۵،۷۰۹	۶۱،۲۶۴	۸۳،۷۳۳	۴۱،۳۸۴
۲۰۱۷/۱۸	۳۹،۳۱۲	۱۲،۷۸۵	۱۳۹،۳۶۷	۶۳،۶۲۶	۹۱،۵۶۶	۳۶،۲۷۱

تراز جهانی شکر: کشورهای صادرکننده

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	ذخایر پایان دوره	واردات	مصرف	واردات	تولید	ذخایر اول دوره
۲۰۰۸/۰۹	۲۸،۹۳۵	۴۵،۷۶۳	۴۲،۲۳۹	۴،۶۱۹	۸۳،۴۵۲	۲۸،۸۶۶
۲۰۰۹/۱۰	۲۶،۰۰۸	۵۲،۵۵۸	۴۲،۸۹۸	۴،۹۱۱	۸۷،۶۱۸	۲۸،۹۳۵
۲۰۱۰/۱۱	۲۶،۸۴۰	۴۷،۸۰۷	۴۳،۱۳۹	۵،۱۰۳	۸۶،۶۷۵	۲۶،۰۰۸
۲۰۱۱/۱۲	۲۹،۲۷۷	۴۶،۸۰۱	۴۳،۹۸۸	۵،۳۶۹	۸۷،۸۵۷	۲۶،۸۴۰
۲۰۱۲/۱۳	۳۱،۵۳۷	۵۳،۰۷۳	۴۴،۷۹۱	۵،۳۳۲	۹۴،۷۹۲	۲۹،۲۷۷
۲۰۱۳/۱۴	۳۵،۵۳۱	۴۹،۵۲۱	۴۵،۱۱۳	۵،۲۵۲	۹۳،۳۷۷	۳۱،۵۳۷
۲۰۱۴/۱۵	۳۵،۰۱۱	۵۱،۴۰۷	۴۵،۱۴۷	۵،۲۶۱	۹۰،۷۷۴	۳۵،۵۳۱
۲۰۱۵/۱۶	۳۰،۸۸۷	۵۶،۰۷۳	۴۴،۶۱۶	۶،۰۳۴	۹۰،۵۳۱	۳۵،۰۱۱
۲۰۱۶/۱۷	۳۱،۳۱۴	۵۴،۳۹۸	۴۴،۸۰۳	۵،۵۷۸	۹۴،۰۵۰	۳۰،۸۸۷
۲۰۱۷/۱۸	۳۳،۱۹۲	۵۶،۹۶۶	۴۵،۰۰۹	۴،۴۶۵	۹۹،۳۸۷	۳۱،۳۱۴

- اختلاف جزئی ممکن است بخاطر رند کردن اعداد باشد.

علاوه بر این، شیرین کننده‌های مبتنی بر ذرت، یک جایگزین ارزان قیمت برای شکر را فراهم کرده‌اند و این موضوع، تقاضای برای شکر را از سوی تولیدکنندگان مواد غذایی و نوشیدنی تحت تاثیر قرار می‌دهد. بنابراین فرض می‌کنیم که مصرف داخلی چین از ۱۷،۳ میلیون تن سال ۲۰۱۵-۱۶ به حدود ۱۶،۷ میلیون تن در سال ۲۰۱۶-۱۷ کاهش یابد. در حالی که وضع عوارض واردات اضافی اخیر ممکن است از قیمت‌های داخلی حمایت

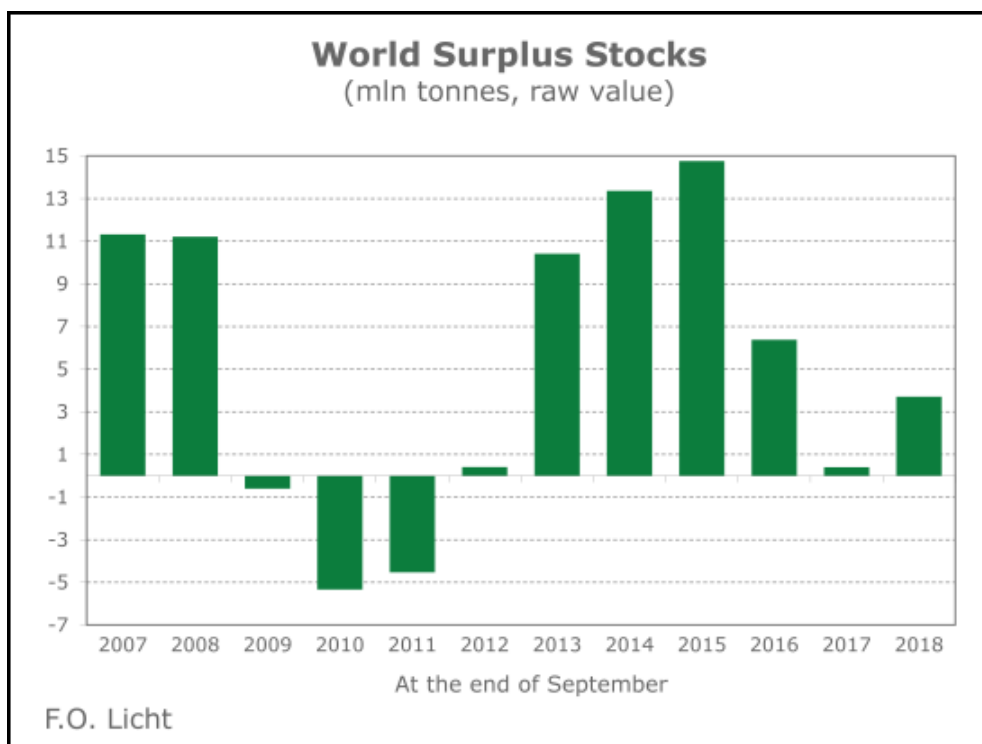
کند لیکن افزایش مورد انتظار در تولید داخلی، اثر متفاوتی خواهد داشت. با این حال هنوز زمان لازم است تا مشخص شود آیا عوارض واردات اضافی در نهایت بر کل واردات اثر خواهد گذاشت یا خیر؟، این در حالی است که کاهش شدید قیمت‌های شکر خام در بازارهای بین‌المللی، تجارت غیر قانونی آنرا از طریق مرزهای متخلخل جنوبی چین افزایش داده است. افزایش حجم تجارت غیر رسمی نیز باعث کاهش قیمت‌های داخلی می‌شود که به نوبه خود، موجب افزایش مصرف شکر خواهد شد. در مجموع انتظار داریم میزان مصرف داخلی شکر طی سال ۲۰۱۷-۱۸ به حدود ۱۷,۵ میلیون تن افزایش یابد.

پیش‌بینی می‌شود که مصرف شکر آسیا در سال ۲۰۱۷-۱۸ به رشد خود ادامه داده و به ۸۷,۹ میلیون تن برسد که از رقم ۸۵ میلیون تن سال گذشته بیشتر است. این افزایش به طور عمده متأثر از پیش‌بینی رشد مصرف برای هند و چین است. انتظار می‌رود که مصرف شکر اروپا در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۳۱ میلیون تن برسد، با این حال میزان مصرف شکر در آمریکای شمالی و مرکزی به ۲۱,۵ میلیون تن خواهد رسید که ۰,۲ میلیون تن افزایش نسبت به قبل را نشان می‌دهد. مصرف شکر در آمریکای جنوبی از ۱۹,۹ میلیون تن سال جاری به ۲۰,۳ میلیون تن افزایش خواهد یافت، برزیل با مصرف سالانه ۱۲ میلیون تن، تقریباً بزرگترین مصرف‌کننده شکر در این منطقه است. مصرف شکر در آفریقا به دلیل رشد بالای جمعیت در حال افزایش است و ممکن است در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۲۲ میلیون تن برسد که ۲,۳ درصد رشد نسبت به مصرف ۲۱,۵ میلیون تنی سال گذشته داشته است. مصرف در اقیانوسیه بدون تغییر سالانه و به طور بسیار پایدار، در محدوده ۱,۷ میلیون تن باقی مانده است. استرالیا با مصرف ۱,۴ میلیون تن، مهم‌ترین مصرف‌کننده شکر این منطقه محسوب می‌شود. مصرف شکر در کشورهای واردکننده به حداکثر خود رسیده است.

اوج مصرف شکر در کشورهای واردکننده

پس از رشد آرام مصرف در این فصل، بنظر می‌رسد که کشورهای در حال توسعه شاهد بهبود رشد مصرف شکر در سال ۲۰۱۷-۱۸ باشند و تخمین زده می‌شود کل مصرف این کشورها به ۱۳۷,۲ میلیون تن برسد که حدود ۷۴ درصد از تقاضای جهانی را تشکیل می‌دهد. تقاضای شکر در کشورهای صنعتی همچنان در محدوده نسبتاً باریک و بدون تغییرات قابل توجه نسبت به سال‌های گذشته حرکت می‌کند. پیش‌بینی می‌شود مصرف این کشورها در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۴۷,۲ میلیون تن برسد که ۰,۴٪ افزایش نسبت به سال قبل نشان می‌دهد. مصرف شکر در کشورهای واردکننده با حدود ۲,۷ درصد افزایش، در فصل آینده به ۱۳۹,۴ میلیون تن می‌رسد. به طور کلی بنظر می‌رسد که میزان مصرف شکر در کشورهای صادرکننده در محدوده ۴۵ میلیون تن، بدون تغییر باقی بماند. رشد مصرف در این گروه از کشورها نسبت به کشورهای واردکننده پایین‌تر است

چرا که دسترسی کافی به شیرین کننده‌ها، منجر به مصرف بسیار بالای سرانه شکر در این کشورها شده است. از این رو، رشد پتانسیل آتی آنها محدود شده است.

مازاد/کمبود ذخایر جهانی (۱۰۰۰ تن، ارزش خام، پایان سپتامبر)

سال	کل ذخایر	ذخایر مازاد	در کشورهای واردکننده	در کشورهای صادرکننده
۲۰۰۹	۶۰،۰۴۵	-۶۱۰	-۳،۶۷۲	۳،۰۶۲
۲۰۱۰	۵۶،۱۳۹	-۵،۳۴۰	-۵،۶۰۲	۲۶۲
۲۰۱۱	۵۷،۴۴۶	-۴،۵۳۰	-۵،۶۶۸	۱،۱۳۸
۲۰۱۲	۶۴،۱۵۷	۴۱۰	-۲،۲۴۶	۲،۶۵۶
۲۰۱۳	۷۴،۲۴۵	۱۰،۴۰۹	۵،۵۱۰	۴،۸۹۹
۲۰۱۴	۷۹،۲۸۶	۱۳،۳۶۴	۶،۶۲۹	۶،۷۳۵
۲۰۱۵	۸۰،۳۱۳	۱۴،۷۵۷	۷،۵۹۷	۷،۱۶۰
۲۰۱۶	۷۲،۲۷۱	۶،۳۷۸	۲،۱۶۵	۴،۲۱۳
۲۰۱۷	۶۷،۵۸۵	۴۰۲	-۴،۳۰۵	۴،۷۰۷
۲۰۱۸	۷۲،۵۰۳	۳،۷۰۹	-۲،۲۱۹	۵،۹۲۸

افزایش قابل ملاحظه تولید قابل صدور در سال ۱۸-۲۰۱۷

برآورد می‌شود تولید قابل صدور (تولید منهای مصرف) در سال ۱۸-۲۰۱۷ به بالاترین سطح خود (یعنی ۳,۶۰ میلیون تن) برسد که افزایش قابل ملاحظه‌ای نسبت به رقم ۳,۵۵ میلیون تن سال قبل نشان می‌دهد. افزایش دسترسی اتحادیه اروپا و همچنین آسیا، عوامل اصلی این رشد هستند. به نظر می‌رسد تولید قابل صدور در اتحادیه اروپا طی سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۴,۶ میلیون تن برسد که بالاتر از ۴ میلیون تن سال قبل می‌باشد. مهمترین افزایش میزان دسترسی در فرانسه (۱,۰+ میلیون تن) و آلمان (۰,۸+ میلیون تن) رخ خواهد داد، لیکن در لهستان، هلند و بلژیک هم شاهد مقداری افزایش خواهیم بود. علیرغم اینکه اتحادیه اروپا از نظر قوانین سازمان تجارت جهانی، محدودیتی برای صادرات نخواهد داشت لیکن این شکر اضافی نمی‌تواند وارد بازارهای جهانی شود. در حال حاضر قیمت‌ها برای تولیدکنندگان مازاد در سایر کشورهای اتحادیه اروپا جذاب‌تر است، لذا افزایش دسترسی به شکر چغندری اروپا، بخشی از شکر نیشکری که قبلاً وارد شده است را تامین خواهد کرد. در واقع، صادرات به بازار جهانی با قیمت ۱۳ سنت در هر پوند (شکر ۱۱ #) برای تولیدکنندگان اتحادیه اروپا سودی ندارد بنابراین ممکن است بخش عمده‌ای از این شکرها صادر نشود مگر اینکه قیمت‌ها افزایش یابد. به نظر می‌رسد تولید قابل صدور آفریقا از حدود ۱,۶ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶ به ۲ میلیون تن افزایش یابد. اعتقاد بر این است که وضعیت تولید در چندین کشور تولیدکننده آفریقایی که در سالهای گذشته متاثر از خشکسالی بوده‌اند، بهبود یافته است. با این حال ممکن است اتیوپی برای اولین بار قادر باشد به شکر قابل صادرات دسترسی یابد و این در صورتی محقق خواهد شد که بتواند ظرفیت تولید کارخانه شکری در ماه مارس راه اندازی کرده را افزایش دهد.

تولید قابل صدور در آمریکای شمالی و مرکزی میتواند به دلیل دسترسی بهتر صادرکنندگان اصلی منطقه (گواتمالا و کوبا)، از ۵,۸ میلیون تن سال قبل به ۶,۲ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ افزایش یابد در حالی که بنظر می‌رسد عملاً دسترسی صادراتی مکزیکی در سطح مشابه سال قبل باقی بماند.

انتظار می‌رود تولید قابل صدور برزیل در سال ۱۸-۲۰۱۷ با کاهش مختصری همراه باشد و از ۳,۲۸ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶ به رقم ۱,۲۸ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ برسد و دلیل آن می‌تواند کاهش مورد انتظار تولید شکر منطقه جنوب مرکزی برزیل در فصل برداشت ۲۰۱۸ باشد.

در مقابل، تولید قابل صدور آسیا بدلیل افزایش تولید در تایلند و پاکستان، از ۹ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶ به حدود ۹,۱۰ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ افزایش می‌یابد. انتظار می‌رود تولید صادراتی تایلند از ۸,۶ میلیون تن سال قبل به ۵,۸ میلیون تن افزایش یابد، در حالی که پاکستان می‌تواند به ۳,۲ میلیون تن شکر قابل صدور از محصول جدید دست یابد و این در صورتی است که پیش‌بینی‌های آینده برای افزایش تولید به ۷,۷ میلیون تن (ارزش سفید) در این کشور محقق شود. در محاسبات، انتقال ذخایر از فصل جاری در نظر گرفته نمی‌شود در نتیجه افزایش تولید امسال تا ۲ میلیون تن میتواند برای این کشور تعجب برانگیز باشد. دولت تاکنون تنها ۰,۴

میلیون تن شکر برای صادرات در سال ۱۷-۲۰۱۶ را تأیید کرده است و مجوز صادرات تا ۱,۸ میلیون تن را تا پایان فصل صادر می‌کند. این مقدار نمایانگر افزایش تولید قابل صدور فصل آینده نیست و برای محاسبه ذخایر مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. بنابراین در ماه‌های آینده، تامین‌کنندگان پاکستانی ممکن است عاملی برای کاهش قیمت‌های جهانی باشند. با این وجود، اگر آنها بخشی از یارانه‌های دولتی را دریافت کنند کارخانه‌های این کشور قادر خواهند بود شکر را به قیمت‌های فعلی صادرات کنند و عامل دیگری از عدم قطعیت را به تصویر بکشند. در نهایت، پیش‌بینی می‌شود که تولید قابل صادرات استرالیا در سال ۱۸-۲۰۱۷ به حدود ۴.۴ میلیون تن افزایش یابد.

افزایش تقاضای واردات به بالاترین سطح

تخمین زده می‌شود که واردات ناخالص با ۱,۲ میلیون تن افزایش در سال ۱۸-۲۰۱۷ به رقم ۶۸,۱ میلیون تن برسد. این بدان معنی است که در حدود ۳۷ درصد از شکر مصرف شده در جهان در سال جاری ناشی از واردات است.

احتمالاً چین در سال ۱۸-۲۰۱۷ با واردات حدود ۶ میلیون تن شکر در مقایسه با رقم ۴,۵ میلیون تن فصل حاضر، همچنان عنوان بزرگترین واردکننده شکر جهان را حفظ نماید. بنظر می‌رسد که سیاست محدودکننده صدور مجوز واردات در سال جاری، واردات رسمی را تحت تاثیر قرار دهد و مبارزه با قاچاق شکر، موجب کاهش جریان غیرقانونی شکر در کشور شود. با این حال، حذف قاچاق دور از انتظار است چرا که کاهش قیمت جهانی شکرخام، قاچاق شکر را در هفته‌های اخیر بسیار جذاب کرده است. اگر این امر با بهبود عرضه شکر تایلند در سال ۱۸-۲۰۱۷ و همچنین تصویب یارانه‌های صادراتی پاکستان برای از حذف ذخایر فراوان شکر آن کشور ترکیب شود، این امر می‌تواند منجر به جابجایی قاچاق در جنوب چین شود.

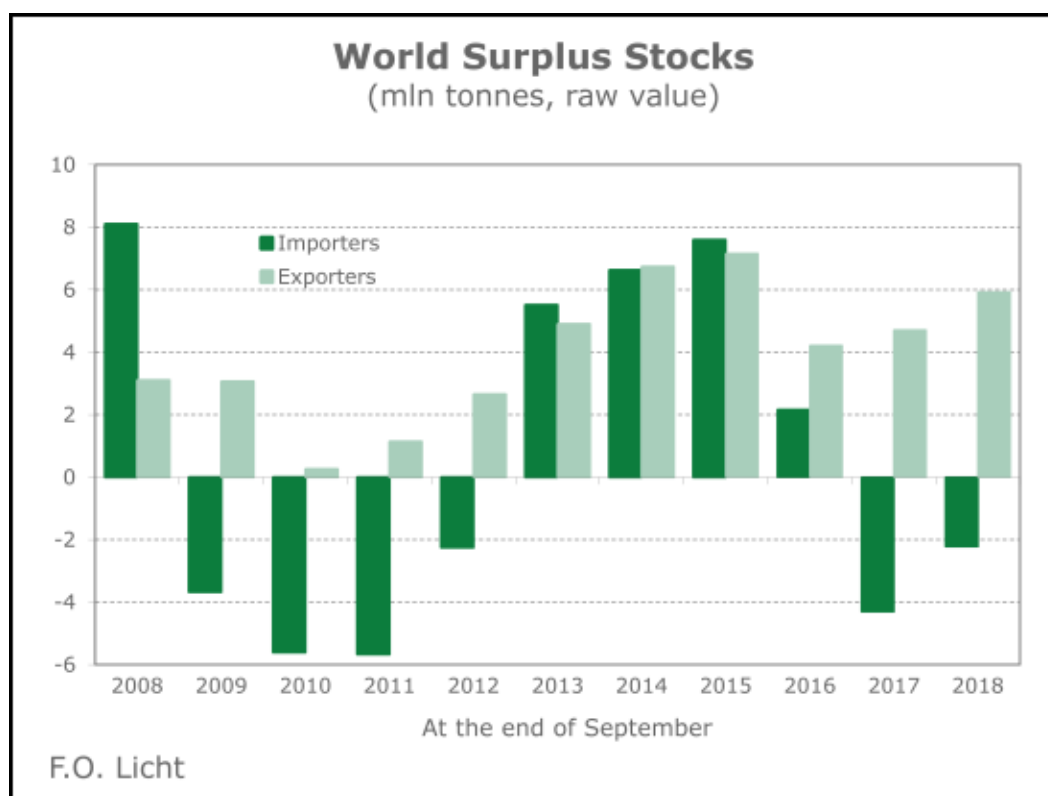
بنظر می‌رسد که اندونزی در سال ۱۸-۲۰۱۷ نیز همانند امسال، در حدود ۲/۵ میلیون تن شکر وارد کند. مصرف داخلی به دلیل رشد اقتصادی و رشد جمعیت در حال افزایش است در حالی که تولید داخلی به دلیل کمبود سرمایه گذاری نمی‌تواند افزایش تقاضا را تامین نماید آنچه باعث نگرانی کارخانه‌داران داخلی این کشور شده است افزایش تقاضای تقریباً انحصاری صنایع غذایی و نوشیدنی با تکیه بر شکر تصفیه شده حاصل از شکر خام وارداتی به جای شکر سفید تولیدی از مزارع این کشور است.

واردات شکر ایالات متحده در سال ۱۸-۲۰۱۷ در حدود ۳,۵ میلیون تن خواهد بود که بیشتر از ۲,۸ میلیون تن سال قبل است. بدنبال آتش بس در اختلاف شگری با مکزیک، احتمالاً میزان واردات این کشور از مکزیک افزایش خواهد یافت چرا که عدم اطمینان در خصوص وضع عوارض مجدد بر روی شکر مکزیکی از اوائل ژوئن (در صورت عدم توافق)، بر خریدهای اخیر تاثیر گذار بوده است. به نظر می‌رسد ذخایر پایین شکر در ایالات

متحده، نیاز شدیدی را به واردات در فصل آینده برای این کشور ایجاد کند لیکن مکزیک ممکن است به دلیل ثبات تولید قادر به پر کردن این شکاف نباشد.

احتمالاً واردات روسیه در سال ۲۰۱۷-۱۸ بیش از ۰,۳ میلیون تن نخواهد بود.

پیش‌بینی می‌شود کل واردات شکر آسیا در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۳۶,۶ میلیون تن افزایش یابد که به دلیل افزایش پیش‌بینی شده در واردات چین، از رقم ۵,۵ میلیون تن سال گذشته بیشتر است. بنظر می‌رسد میزان واردات اروپا از ۹,۹ میلیون تن سال پیش به ۹,۶ میلیون تن تنزل کند. واردات آفریقا نیز از ۱۴,۳ میلیون تن فصل گذشته به ۱۴,۱ میلیون تن کاهش یافته است که دلیل آن، افزایش میزان دسترسی داخلی است. واردات آمریکای شمالی و مرکزی به دلیل افزایش مورد انتظار در واردات ایالات متحده، از ۴,۶ میلیون تن سال پیش به ۵,۳ میلیون تن افزایش یافته است. واردات شکر به آمریکای جنوبی ناچیز است و پیش‌بینی می‌شود با افزایش مختصر نسبت به سال گذشته، از ۲ میلیون تن به ۲,۱ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ برسد.

افزایش مختصر ذخایر جهانی در سال ۲۰۱۷-۱۸

پیش‌بینی می‌شود که نسبت ذخایر به مصرف در سال ۲۰۱۷-۱۸ به رقم ۳۹,۳ درصد برسد که از ۳۷,۴ درصد این فصل بالاتر است. در حالی که این تغییر، پس از سه دوره متوالی کاهش صورت گرفته، لیکن هنوز پایین‌تر از "سطح آسایش"^۸ حدود ۴۵ درصدی سالهای ۲۰۱۳-۱۴ و ۲۰۱۴-۱۵ می‌باشد.

۸- comfort level

مازاد یا کمبود شکر در سال شکر به معنی شکاف بین تولید و تقاضای جهانی از جمله مصرف ثبت نشده (شکاف بین صادرات و واردات) است. بررسی دقیق‌تر این رویکرد نشان می‌دهد که واژه مازاد یا کمبود به معنی افزایش یا کاهش ذخایر است.

در حالی که تخمین زده می‌شود کسری سال ۱۷-۲۰۱۶ (اکتبر/سپتامبر) در حدود ۴,۷ میلیون تن باشد. انتظار می‌رود افزایش تولید جهانی منجر به مازاد ۴,۹ میلیون تنی شکر در سال ۱۸-۲۰۱۷ شود. بهر حال مازاد، مازاد است و معمولاً بصورت معکوس نسبت به قیمت‌ها نمایان می‌شود. در واقع، این اولین سال مازاد پس از دو سال کمبود شدید خواهد بود. به عبارت دیگر، موجودی جهانی از ۱۶۳ روز مصرف در پایان فصل ۱۵-۲۰۱۴ به ۱۳۷ روز در سال ۱۷-۲۰۱۶ کاهش یافت و بر روی کاغذ انتظار می‌رود در سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۱۴۳ روز برسد. ذخایر مازاد بمنظور دسترسی بی‌وقفه به محصول از تولید کارخانه تا مصرف‌کننده و پوشش نیاز مصرف در فاصله زمانی بین پایان یک دوره تولید و آغاز دوره بعدی مورد نیاز است. به نظر می‌رسد این وضعیت در سال ۱۸-۲۰۱۷ و در جهت مشابه سال قبل، با ۰,۴ میلیون تن رشد به ۳,۷ میلیون تن برسد که هنوز هم از سطوح سنگین ۱۳ تا ۱۵ میلیون تنی سه تا چهار سال قبل فاصله زیادی دارد.

این بدان معنی است که اتفاق نامطلوب در چشم‌انداز تولید، باعث افزایش قیمت‌ها خواهد شد. به طور مشخص، هند با ذخایر نزدیک به حداقل مورد نیاز برای حفظ جریان تامین محصول بین تولید تا مصرف، وارد فصل ۱۸-۲۰۱۷ خواهد شد و شرایط نامساعد آب و هوایی موجود در آنجا، ممکن است مستلزم واردات بزرگتر در فصل آینده باشد. هرچند در این لحظه به نظر نمی‌رسد که این موضوع حتمی باشد لیکن باید توجه داشت که همواره مقدار مصرف این کشور، پتانسیلی برای تغییر قابل توجه قیمت‌های جهانی بوده است. ممکن است در حال حاضر بطور خلاصه بیان شود که برای فصل آینده مازاد پیش‌بینی شده است لیکن این موضوع مستلزم بررسی‌های جامع‌تری است. این بدان معنی است که فعلاً مازاد تنها بر روی کاغذ است و تأیید آن در ماه‌های آینده مشخص خواهد شد.